

بررسی تأثیر گیاهان پیش کاشت و سطوح کود نیتروژن بر عملکرد و پروتئین های دانه گندم

بیبا معادی

استادیار، گروه علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

به منظور بررسی اثر گیاهان پیش کاشت و سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد و پروتئین های ذخیره ای دانه گندم نان (رقم چمران) آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال های زراعی ۸۸-۱۳۸۷ و ۸۹-۱۳۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین انجام شد. عوامل آزمایشی شامل گیاهان پیش کاشت (گندم، کلزا، جو + شبدر، ماش، ذرت، برنج و آیش) در کرت های اصلی و سطوح نیتروژن (صفر، ۴۵، ۹۰ و ۱۳۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار) در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که اثر سال بر میزان عملکرد دانه معنی دار بود اما بر میزان پروتئین کل و پروتئین های ذخیره ای دانه معنی دار نبود. میانگین دوسالانه میزان پروتئین دانه ۱۲/۲۹ درصد اندازه گیری شد. اثر گیاهان پیش کاشت تنها بر میزان گلیدین معنی دار بود. بیشترین و کمترین میزان گلیدین به ترتیب در گندم پس از ماش با ۶/۷۳ و گندم پس از برنج با ۵/۰۸ میلی گرم در گرم آرد به دست آمد. با افزایش سطوح نیتروژن، میزان گلیدین و گلوتنین دانه گندم به طور خطی افزایش یافت. بیشترین میزان گلیدین از تیمار گیاه پیش کاشت ماش و ۱۳۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با ۷/۰۹ میلی گرم در گرم آرد به دست آمد.

واژگان کلیدی: پروتئین، گلوتنین، گلیدین، گندم، نیتروژن